

Onderwerp: **Hoger beroep Wim van Dijk**

I.s. 25 oktober 2024 Den Bosch

Met mijn advocaat mr. J. Boksem (Anker @ Anker Strafrechtadvocaten; van 2006 tot 2016 bijzonder hoogleraar Verdediging in strafzaken aan de Universiteit Maastricht) heb ik besloten in hoger beroep te gaan tegen mijn veroordeling voor de Burgerlijk Ongehoorzame verstrekking van het antibraakmiddel en uitsluitend recept geneesmiddel Domperidon naast een laatste wil middel (dat zal vandaag formeel gebeuren). Daarna hebben we twee weken om het *Schriftuur van Appèl* bij het Hof van Den Bosch in te dienen met onze motivaties. Het gaat mij niet om de straf op zich, mocht hoger beroep alsdan leiden tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf, dan zij het zo.

Het gaat er in het Appèl o.a. om, dat in het vonnis de context van mijn daad onvoldoende/niet is meegewogen.

1. De euthanasiewetgeving is wat 293/294 Ws betreft juridisch onjuist: de hoofddaad (Zelfdoding) is toegestaan, maar de hulpdaad is strafbaar. Een dergelijke strafbaarheidsstelling voor een hulpdaad kan alleen als er zwaarwegende redenen voor zijn, b.v. ontsnappen uit de gevangenis is niet strafbaar, maar hulp daarbij wel, omdat daarmee het risico van herhaling van het betreffende delict ontstaat en onze maatschappij daartegen moet worden beschermd. Dat geldt niet voor Hulp bij Zelfdoding, ook al niet vanwege het Volenti-beginsel: *Aan wie zelf instemt kan geen onrecht worden gedaan* (dus wordt geen schade berokkend en schade is het basale uitgangspunt van het strafrecht). Bij Hulp bij Zelfdoding is de algemene bescherming van het leven op zich (Sanctity of Life) dus niet van toepassing, het gaat om de persoonlijke inschatting van de eigen levenskwaliteit (Quality of Life) van de betrokkene. Art 293/294 houdt rekening met de sociale beschikkingsplicht, maar niet met het zelfbeschikkingsrecht. Zelf te kunnen beschikken over het sterven is wat een overgrote meerderheid van de burgers wenst.

2. De Wtl (Wet Toetsing Levensbeëindiging op verzoek) is onethisch en juridisch onjuist, omdat de wetgever de arts opdraagt ondraaglijk én niet medisch uitzichtloos lijden vast te stellen en ook de redelijkheid van een andere oplossing dan euthanasie. Daarvoor is de arts niet competent. Dat kan alleen de betrokkene.

Deze twee punten wil ik zo zwaar mogelijk aanzetten, omdat ze in een causale relatie staan met mijn Burgerlijke Ongehoorzaamheid die slechts in het zinnetje *Daarbij beschouwt verdachte zijn handelingen als 'burgerlijke ongehoorzaamheid'* is genoemd en daardoor volledig onderbelicht is gebleven. Met het meewegen van deze causaliteit wil ik v.w.b. het overtreden van de Geneesmiddelenwet in principe pleiten voor een schuldigverklaring zonder strafoplegging. Dat zal niet lukken, maar het geeft wel optimale publiciteit aan het streven naar waardig sterven in eigen regie met de hulp van je naasten en aan de onzin van 1. en 2.

Belangrijk is dat Prof dr. Heleen Dupuis (ethica, voorheen lid Tweede en Eerste Kamer, oud-voorzitter NVVE Nederlandse Vereniging voor een Vrijwillig Levens einde) als getuige à décharge wil optreden en ons openlijk steunt.

Verder verwijt de rechter mij onzorgvuldig en lichtzinnig handelen, zoals in: *'...dat de verdachte niet is opgeleid voor het beoordelen van dit soort aanvragen (WvD: om verstrekking)'*. Er is mij echter geen enkele vraag gesteld over mijn kwalificaties en die zijn ethisch ruim voldoende en psychodiagnostisch zeer breed. Dit verwijt tast mijn integriteit en beroepseer aan en dat accepteer ik niet.

Hartelijke groet van Wim.